

[P. Andersen.]

Jeg slutter disse Bemærkninger med at udtale Ønske om, at der maa blive sat Fart paa Arbejdet i Udvalget, saa at vi ikke, som Ministeren sagde, skal drukne i Forespørgsler og i Papir, men at vi hurtigst muligt, i hvert Fald inden denne Samling slutter, kan faa Lovforslaget op-højet til Lov. Det har varet længe, inden Mulighederne for dets Fremsættelse kom til Stede, men nu er Lovforslaget fremsat, og lad saa alle os, der mener, at vi ikke herhjemme skal have en lille Del af Arbejderklassen, som lever i en Undtagelsestilstand under betydelig daarligere Forhold end Landets øvrige Arbejdere, forene os om at sætte vor Kraft ind paa at faa dette Lovforslag ført igennem.

Duborg: Den højtærede Minister fandt Anledning til at udtale, at man ikke kunde forlange, at en enkelt Gruppe af Arbejderklassen skulde bære Byrden for hele Samfundet ved at arbejde paa saa ringe Vilkaar, som Sømandsstanden har. Det er netop et af de Spørgsmaal, der maa oplyses, hvor ringe disse Vilkaar er. Lad mig i denne Forbindelse sige, netop paa Grundlag af Ministerens Udtalelse, idet Ministeren tilføjede, at Venstre jo er de første til at kræve økonomisk Ligestilling for Landbrugets Vedkommende, at det nægter jeg ikke, men jeg maa jo desværre tilføje, at vi ikke har mødt nogen Godkendelse heraf i Princippet fra den højtærede Regerings og Regeringspartiernes Side. Der fremsættes jo nok en Gang imellem ved festlige Lejligheder Udtalelser om, at Landbruget har Krav derpaa, men nogen Gerning i den Retning har vi til Dato ikke set.

Og da nu den højtærede Minister har ønsket at dreje Diskussionen i den Retning, finder jeg Anledning til at udtale, at Titusinder, ja, Hundredetusinder af Landmænd kan man næsten sige, for saa vidt som det er hele Landbruget, maa arbejde paa Lønvilkaar og Arbejdstidvilkaar, der er langt ringere end Sømændenes, for hvilke Ministeriet nu finder Anledning til at fastsætte Minimaltakster og Minimalarbejdstid. Vi kan udmærket godt til Sammenligning bruge det grønne Hæfte, der er sendt os fra Søfolkene. Efter dette Hæfte, som vi maa gaa ud fra taler i Sømændenes Favør, er de Vilkaar, som disse Mennesker arbejder under — de kan være ringe nok —, meget bedre end de Vilkaar, som flere Hundredetusinde Landmænd arbejder under, hvad enten de arbejder for sig selv, eller de arbejder som Lønarbejdere. Men det er ikke Landbruget,

vi nu skal diskutere, det var den højtærede Minister, der ønskede at føre Diskussionen ind paa dette Emne.

Den højtærede Minister udtalte, at de foreslaaede Ændringer i Skibenes Arbejdsforhold ikke vilde være af Betydning for Skibenes Konkurrenceevne. Jeg føler mig ikke overbevist om Rigtigheden heraf, navnlig i Betragtning af, at den højtærede Minister samtidig finder Anledning til at fremhæve, at det er en uhyre Forbedring for Sømændene i Forhold til det bestaaende. Hvis det er en uhyre Forbedring for Sømændene, saa maa det ogsaa medføre ganske betydelige Konsekvenser for Rederne og derfor ogsaa Konsekvenser med Hensyn til Konkurrenceevnen.

Jeg blev lidt betænkelig ved den højtærede Ministers Udtalelse om, at han vilde meget fraraade, at vi forlangte alt for indgaaende Oplysninger. Ja, hvis det skal forstaaes ganske bogstavelig: for indgaaende Oplysninger, saa skal jeg ikke kræve saadanne; men det er faa eller ingen af os, der er fuldt ud sagkyndige i disse Spørgsmaal og kender de økonomiske Vilkaar for Danmarks og andre Landes Skibsfart i en saadan Grad, at vi kan tage Standpunkt til Sagen, og jeg anser det derfor for nødvendigt for Rigsdagen, at der kræves — jeg haaber ogsaa, Ministeren vil imødekomme Kravet — fornødne Oplysninger om, hvorledes Tilstanden er i de Lande, som har særlig Interesse for os ved Bedømmelsen af et saadant Lovforslags Bestemmelser. Jeg kan heller ikke tro, at disse Oplysninger er mere vidtgaende eller vanskeligere at skaffe til Veje, end at det maa kunne ske baade med overkommelig Arbejde og inden for et rimeligt Tidsrum.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen mente, at jeg skulde have udtalt mig om, at man først maatte have international Overenskomst om Fragterne. Det er en Misforstaaelse, jeg har sikkert ikke udtalt mig saaledes. Det, jeg har sagt i denne Forbindelse, er, at der nu i Aarevis har været arbejdet paa gennem Konferencer i Genève — og vel ogsaa andre Steder — at skabe forbedrede ensartede Vilkaar med Hensyn til Bemandsforhold og Arbejdsforhold i Skibene. Jeg har hørt, at man venter sig et Resultat af disse Forhandlinger inden alt for lang Tid. Jeg ved ikke, hvor berettiget det er, men det gøres i det mindste gældende, at man muligvis kan vente sig et Resultat i Løbet af et halvt eller et helt Aar. Hvis der er væsentlig Grund til at tro det, forekommer det mig, at det vilde være højest upaakrævet at gennemføre en